

mohl vyřídití odvolání obžalovaného z viny, trestu a nepodmíněného odsouzení, nelze zbaviti účinnosti stížností dozorčí podle § 15 tr. ř., (sr. rozh. čís. 1743 víd. sb.), ježto podle § 481 tr. ř. je opravný prostředek proti usnesením okresních soudů přesně upraven; nápravu lze zjednati jen zmateční stížností na záštitu zákona. Bylo proto zmateční stížnosti na záštitu zákona vznesené generální prokuraturou podle §§ 33 a 479 tr. ř. vyhověti a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 5192.

Poškodený, ktorý v dobe, kedy obžalobu zastupoval ešte verejný žalobca, pri svojom svedeckom výslechu pred súdom prehlásil, že nežiada potrestanie obžalovaného, vzdal sa tým práv súkromného žalobcu a nemôže už ako náhradný súkromný žalobca vystúpiť.

(Rozh. zo dňa 17. januára 1935, Zm IV 178/34.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti V. D., obžalovanému z prečinu zneužitia úradnej moci, odmietol zmätočnú sťažnosť náhradného súkromného obžalobcu.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu podal zmätočnú sťažnosť náhradný súkromný obžalobca na základe § 384, čís. 9 a § 385, č. 1 a), b) tr. p.

Pri preskúmaní tejto zmätočnej sťažnosti presvedčil sa najvyšší súd, že poškodený J. K. za stopovania pri svojom súdnom výsluchu ako svedok u okresného súdu v S. dňa 12. januára 1933 prehlásil, že nežiada potrestanie obžalovaného. Toto vyjadrenie poškodeného obsahuje zrejme zrieknutie sa práva súkromného žalobcu. Po tomto vyjadrení nemôže už poškodený ako náhradný súkromný žalobca vystúpiť, pretože upustením od súkromnej žaloby podľa odst. 1 § 49 tr. p. práva súkromného žalobcu zanikajú a podľa odst. 4 § 49 tr. p. upustenie od súkromnej žaloby nelze odvolať a tá okolnosť, že poškodený toto vyjadrenie učinil v dobe, kedy žalobu zastupoval ešte verejný žalobca, účinok zrieknutia nemení. Poškodený nebol preto oprávnený k ohláseniu a prevedeniu zmätočnej sťažnosti a jeho zmätočná sťažnosť mala byť podľa § 32 tr. p. nov. odmietnutá súdom, u ktorého bola podaná. Pretože sa tak nestalo, preto najvyšší súd zmätočnú sťažnosť, ako podanú osobou k tomu neoprávnenou, podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietol a podľa § 30 por. nov. nehľadel na to, či sú tu také dôvody zmätočnosti, ktoré ináčej treba brať v úvahu z úradnej povinnosti.

Čís. 5193.

Ustanovení § 55 a) tr. zák. a § 400 veta prvá tr. ř. mají místo jen, byl-li obžalovaný rozsudkem soudu první stolice nebo nálezem vyšší soudní stolice odsouzen k trestu na svobodě nebo k trestu peněžitému,